

NYTT SAMARBEID MELLOM

Diakoner og diakonisser

TEMA: DIAKONUTDANNINGEN I EN NY TID

Fellesmøte for Nordisk diakoniledermøte og Nordisk Diakonråd på Bildøy i juni ble meget vellykket.

Det blir ingen organisasjonsmessige endringer av Nordisk Diakonråd med det første.

Diakon Jens Peder Wollf i Diakonhøyskolens Diakonforbund, Århus, er valgt til ny ordførande i Nordisk Diakonråd for neste periode.

Diakonal utdanning var tema for fellesmøtet for Nordiske diakoniledere og representanter for Nordisk Diakonråd som fant sted på Bibelskolen på Bildøy ved Bergen 25. – 28. juni. Vertskap var Diakonissehjemmet i Bergen ved sin forstander og forstanderinne. Biskop Ole Nordhaug og forstander Hans Jørgen Tørkelund holdt innledningsforedragene, hvor mange interessante emner og diakonal utdanning ble berørt. (Dersom spalteplassen i Diakonostillater det vil trolig foredragene bli referert. Nordhaugs foredrag, se neste side).

På bakgrunn av foredragene hadde vi to økter med gruppearbeid, hvorav den ene i internordiske grupper, og den andre i nasjonale grupper. (Det foreligger en sammenfatning av arbeidet i de internordiske gruppene, hvor mange viktige tanker er nedfelt).

Nordisk diakonisamarbeid var hovedsaken i de forhandlingsmøter som Nordisk Diakonråd hadde for seg selv, og felles med Nordisk diakoniledermøte. Saken var utredet og forberedt med tanke på at Nordisk Diakonråd skulle utvides til også å omfatte diakonisse-/søstersamfunnene – og da endre navn til Nordisk Diakon- og Diakonisseråd. Det skulle imidlertid vise seg at diakonissesamfunnene i Sverige og Danmark ikke var spesielt interessert i dette opplegget. Og Nordisk Diakonråd fant derfor ut at tiden ikke var moden til å foreta den påtenkte navneforandring. De nordiske diakon-søstersamfunnene vil imidlertid få en åpen invitasjon til medlemskap i Nordisk Diakonråd, uten at det behøver å skje noen organisasjonsmessig forandring i første omgang.

I samsvar med regelverk og praksis var tiden inne til å velge ny formann og sekretær i Nordisk Diakonråd. Og det var Danmarks tur denne gangen. Etter forslag derfra ble diakon Jens Peder Wollf valgt til ny formann og diakon Jens Klausen fra Kolonien Filadelfias Diakonforbund ble valgt til sekretær.

Vertskapet hadde lagt ned et stort arbeid i forberedelsen av denne samlingen, og på programmet sto mange overraskelser i kø. For mange vil nok den 3-4 timer lange

Forstander Audun Tang, Diakonissehjemmet i Bergen, Forstanderinnen ved Diakonissehuset Lovisenberg, formann i Nordisk Diakoniledermøte, Jens Peder Wollf, påtroppende ordfører i Nordisk Diakonråd, forstanderinne Else Melke-
raaenn Diakonissehjemmet, Bergen, og Edward Hulbak, avtroppende ordfører i Nordisk Diakonråd.

bussturen til Øygarden fortone seg som høydepunktet. For andre vil festkvelden, med tale av forstander Geir Gundersen og musikk av Geir Botnen bli husket best. De uformelle samtalen har også sin store verdi.

Fellesmøtet ble avsluttet med gudstjeneste i Domkirken søndag, og påfølgende lunch på Haraldsplass.

Neste stormønstring for diakoniens folk i Norden blir 18. – 22. juni 1988 på Fjellhaug skoler i Oslo. Programmet er allerede fastlagt, og nærmere informasjon om dette vil komme senere. Men reserver allerede nå tiden for dette møte.

Edward Hulbak

Mer integrasjon i fag gir mindre frustrasjon i tjenesten

– Jeg skulle ønske at diakoniutdanningens institusjonene arbeidet mot en integrert undervisning. Det er uheldig hvis man gjennom en lang tid av studiet bare skal beskjeftige seg med en samfunnsrettet del, for så til sist å få en kirkelig overbygning, sa biskop Nordhaug på fellesmøtet mellom diakon og diakonisseorganisasjonene i norden. Han hevdet at en større integrasjon ville «skape» en større nærhet mellom utdanning og arbeidsoppgaver og redusere risikoen for frustrasjon i tjenesten. Nedenfor har vi tatt med noen av hovedpunktene i Nordhaugs foredrag.

Mursteinsprinsippet

– Vår oppgave er ikke å utdanne til spesialtjenester, men å frembringe arbeidere som er innstilt på å bygge menigheter. Hvis den kirkelige utdanning sees på som et byggverk, reist etter mursteinsprinsippet, er det nødvendig med en felles grunnvoll. Det vil si at så mange som mulig av de kirkelige ansatte – helst alle – gjennomgår et felles opplegg som omfatter fag og områder som alle bør ha kjennskap til. Et slikt felles fundament bør blant annet omfatte oversiktskunnskaper om GT, NT og tros læren, fremhever Nordhaug.

– Dette vil allerede i utgangspunktet gi alle samme kjennskap til det budskap kirken skal formidle. Videre må alle få kirke- og menighetskunnskap. Desverre viser det seg ofte at svært mange mangler helhetsforståelse av kirken og en nærmere kjennskap til hvorledes en menighet er bygget opp og fungerer. De har liten innsikt i de andre tjenesters funksjon og hvordan en menighet styres og arbeider. Det gis også liten innføring i team- og samarbeid. Resultatet er at det blir mye solospill på kirkelige arbeidslag, hvilket resulterer i at en kan komme til å kjempe mot medspillere uten selv å være helt klar over det.

Opplæring i administrasjon er også et forsømt felt. Av den grunn sliter mange med å administrere seg selv og det arbeid de er satt til å utføre.

Jobb rotasjon i menigheten

– Best vil det være om mursteinsprinsippet også innføres innen de forskjellige tjenestekategoriene utdannelse. Dette er formodentlig gjort i noen grad, men etter min mening bør det kunne utvides. Dette vil ha den fordel at en innenfor hver tjenestegruppe vil ha en viss variasjon i utdanningen, hvilket er en fordel. En slik ordning kan gjennomføres slik det er mulig å skifte over til en annen tjenestekategori under utdanningen, om noen skulle bli klar over at de har valgt feil.

– Det kan dessuten tenkes at etter noen år i en og samme tjeneste vil enkelte føle et behov for en fornyelse gjennom nye oppgaver. Dette antas å være særlig aktuelt for dem som utfører meget konfirmant- og ungdomsarbeid, f.eks. kateketene. Når de føler seg «for gamle» til arbeid blant yngre, kan de uten for lang tilleggsutdannelse gå over til diakonien eller administrasjonen. Ja, de burde formodentlig også kunne bli prester.

Sentralt eller perifert

– Om jeg tør driste meg til en spissformulering, har jeg inntrykk av at diakoniinstitusjonene utdanner helse- og sosialarbeidere som kan brukes som diakoner. Kirkelig sett burde de heller legge vekten på å utdanne diakoner som kan brukes i helsearbeidet!

– Med fare for å gjøre noen urett, tør jeg antyde at de diakonale utdanningsinstitusjonene har et opplegg etter en *sirkeltenkning*, der utdanningen til kirkelige oppgaver i praksis får en mer perifer plassering.

– Jeg har ikke til hensikt å lansere det motsatte opplegg for institusjonene. Men *elipsetenkningen* med to likeverdige sentra kan nok ha noe for seg. De to sentra måtte i så fall være helse- og sosialarbeidere for samfunnet og diakoniarbeidere for kirken.

Ikke sykepleie

– For en diakonal utdanningsinstitusjon må det til alle tider være viktig å spørre seg: Hva er den diakonale utfordring i dag? Hvilken utdanning må den ha som skal møte den?

– Som kjent har disse institusjoner en lang og ærerik historie når det gjelder å utdanne sykepleiere. Imidlertid har jo samfunnet overtatt ansvaret for de syke. Sykepleie er derfor ikke lenger en sentral oppgave for diakoniarbeidere.

– I dag er det heller slik, at det diakoniarbeideren møter er mennesker i nød i livskampen. Det gjelder kampen mot ensomheten, nederlagsfølelsen og opplevelsen av skyld.

Forts. s. 12

Overganger

Forts. fra s. 7

Biskop Nordhaug spør også etter konsekvenser for utdanningen, etter å ha gjennomgått normal instruks, revisjon av denne og «dagbokundersøkelsen» fra 1983:

Konsekvenser for utdanningen

– Kanskje er ikke jeg den rette til å trekke konsekvensene av det som til nå er sagt. Det burde muligens overlates til dere som kjenner studieopplegget best. Men om jeg skal være så frimodig å ytre noen ønsker, må det blant annet bli følgende:

Det legges større vekt på:

Kirkekunnskap med større vekt på innføring i hva de øvrige kir-

kelig ansatte gjør. (Hvis da ikke denne kunnskap er gitt i annen sammenheng).

Administrasjon med saksbehandling og sekretærarbeid.

Planlegging og tilrettelegging av ens egen arbeidssituasjon og arbeidsoppgaver.

Ferdighet i å finne medarbeidere, gi dem opplæring, veiledning og omsorg.

Teamwork, samarbeid og fordeling av arbeidsoppgaver både etter utdannelse og nådegaver. Kunsten å føre en samtale og å lytte.

Styrking av den diakonale identitet når en samarbeider med flere. (Presteskapet sliter iblant tungt med sin pastorale identitet).

Sentralkirkelig koordinering

– Skal en komme et stykke på vei med omlegging av de forskjellige kirkelige utdanningene, burde det tas et sentralt initiativ. Dersom kirken har et utdanningsråd, er det dettes oppgave å starte en omlegging og koordinering av all utdanning til tjeneste i kirken. Har man intet råd, eller foretar dette seg intet, må institusjonene selv ta initiativet. Representanter for kirkestyret/utdanningsrådet og de kirkelige

Forts. s. 13

Stillinger

STYRER

Ved LIERNE HELSETUN i Nordli slutter vår styrer i høst for å gå over i annen stilling innen helsesektoren, og vi søker hans etterfølger. Styrer er faglig og administrativ leder for helsetunet og står i nært samarbeid med Lukas Stiftelsens hovedkontor i Malvik og med Lierne Kommune, som er samarbeidspartner i driftsavtalen. Instruksjonen for stillingen vil kunne justeres for å være i samsvar med helsetunets funksjoner.

Lierne Helsetun er et velutstyrt og moderne anlegg med 35 pas. plasser fordelt på sykestueavd. m/nødfødestue, sykehjemsavd. og aldershjemsavd. (alderspensjonat), og har 24 stillinger med i alt 45 ansatte. I tillegg inneholder helsetunet legekontorer og helsestasjon for kommunen.

Vi ønsker: – Off. godkj. sykepleier, fortrinnsvis med adm. tilleggstudning.

- Erfaring fra ledene stilling fra sykehusavd./sykehjemsavd.
- Egenskaper for personalutvikling og samarbeid.

Vi tilbyr:

- Interessante arbeidsforhold og faglig utvikling.
- Gode lønnsforhold, l.tr. 24-26 pluss styretillegg.
- Enebolig i familievennlig boligstrøk med skole og barnehage.
- Topp muligheter for jakt og fiske og andre naturopplevelser.

Søknadsfrist 31. august 1987. Nærmere opplysninger ved henv. til Hovedkontoret for Lukas Stiftelsen, 7563 Malvik. Telefon (07) 97 60 22.